

Το Τείχος του Βερολίνου...

...Κι όμως το σύστημα σου λέει ΞΑΝΑ ψέματα!

9 Νοέμβρη 1989. Πέφτει το τείχος στο Βερολίνο. Οι υπερασπιστές του σημερινού άδικου συστήματος πανγυρίζουν, παραχαράσσουν την ιστορική αλήθεια με στόχο να υιοθετήσει και η νεολαία σαν “αλήθεια” τη δίκια τους επιδίωξη, το μεγάλο ψέμα: ότι ο καπιταλισμός είναι το καλύτερο σύστημα για την ανθρωπότητα και ότι ο σοσιαλισμός, όπως λένε, “απέτυχε”. Η επίθεση ενάντια στον σοσιαλισμό που γνώρισε η ανθρωπότητα τον 20^ο αιώνα, ο αντικομμουνισμός εξακολουθούν να είναι πεδία στα οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), το NATO, οι ΗΠΑ επενδύουν εκατοντάδες εκατομμύρια. Γιατί όμως τέτοια μανία ενάντια σε έναν “αποτυχημένο” εχθρό;

Πώς φτάσαμε στις δύο Γερμανίες;

Βρισκόμαστε μετά τον Β' Παγκόσμιο Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο, που έληξε με τη μεγάλη Αντιφασιστική Νίκη των Λαών (9 Μάρτιος 1945) και την ήττα των ναζί κάρη στην καθοριστική συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης και του Κόκκινου Στρατού που προέλασε μέχρι το Βερολίνο.

Οι δύο διαφορετικές Γερμανίες αποτελούσαν επιδίωξη του ιμπεριαλισμού, των ΗΠΑ, του NATO, της αστικής τάξης της Γερμανίας. Δεν ήταν επιδίωξη ούτε του λαού της Γερμανίας, ούτε της Σοβιετικής Ένωσης και των σοσιαλιστικών χωρών της Ανατολικής Ευρώπης. Η ΕΣΣΔ και οι Ανατολικούγερμανοί πίεζαν σταθερά για τη μη διάίρεση της Γερμανίας. Στις 23 Μάρτιο του 1949 ιδρύθηκε η καπιταλιστική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ΟΔΓ). Στις 7 Οκτωβρίου 1949 ιδρύθηκε η σοσιαλιστική Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία (ΓΛΔ). Οι προσπάθειες της ΓΛΔ για μη διάίρεση της Γερμανίας συνεχίστηκαν, όπως π.χ. το 1952 που προτείνεται να εγκριθεί με δημοψήφισμα το αίτημα της ενιαίας Γερμανίας. Τα καπιταλιστικά κράτη αντιστάθηκαν σθεναρά σε μία τέτοια προοπτική.

Γιατί φτιάχτηκε το “Αντιφασιστικό Προστατευτικό Τείχος”;

Μέσα σε μια πόλη εκφράστηκε με τον πιο εμφατικό τρόπο η σύγκρουση καπιταλισμού και σοσιαλισμού. Η πόλη του Βερολίνου βρισκόταν ολόκληρη στο έδαφος της σοσιαλιστικής ΓΛΔ. Δεν ήταν η μισή στο έδαφος της καπιταλιστικής ΟΔΓ και η άλλη μισή στη ΓΛΔ, όπως μπορεί κανείς να νομίζει. Το Δυτικό Βερολίνο, που ήταν υπό τον έλεγχο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, βρισκόταν στην πρωτεύουσα μίας άλλης χώρας, της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας!

Το “Αντιφασιστικό Προστατευτικό Τείχος” - όπως ήταν το πραγματικό του όνομα - δεν φτιάχτηκε το 1949 (όταν ιδρύθηκαν δύο ξεχωριστά κράτη), αλλά το 1961. Τι συνέβη μέχρι τότε;

Η ΓΛΔ ήταν στο στόχαστρο της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας. Μέσα στην καρδιά της ΓΛΔ δρούσαν δεκάδες κιλιάδες πράκτορες της CIA, της ΟΔΓ (τις υπηρεσίες ασφαλείας τις στελέχωνταν εκατοντάδες πρώνυμη ναζί), ενώ οι ιμπεριαλιστές προετοιμάζονταν για τη “Μέρα X”, τη μέρα εισβολής και ανατροπής της ΓΛΔ. Μόνο τον Ιούλιο του 1961 υπήρξαν 105 προκλήσεις στα σύνορα Ανατολικού και Δυτικού Βερολίνου. Τα στρατεύματα του NATO στη Κεντρική Ευρώπη τέθηκαν σε κατάσταση συναγερμού και τα δυτικά τανκς μπήκαν στο έδαφος της ΓΛΔ! Στις 13 Αυγούστου 1961 η ΓΛΔ έκανε πράξη το αυτονόπτο δικαίωμά της: να θεμελιώσει διακριτά κρατικά σύνορα με την ανέγερση του Αντιφασιστικού Προστατευτικού Τείχους. Μέχρι τότε τα σύνορα ήταν χωντά. Η ΓΛΔ είχε κάθε δικαίωμα να προστατεύει την εργατική εξουσία από την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα.

...και τι συμβολίζει για τους λαούς η πτώση του;

Η πτώση του τείχους αποτέλεσε σημείο καμπής στην πορεία νίκης της αντεπανάστασης, που ολοκληρώθηκε τα χρόνια 1989-1991, στις σοσιαλιστικές χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Η ανατροπή του σοσιαλισμού δεν ήρθε ως αποτέλεσμα λαϊκών εξεγέρσεων, αλλά από τα “μέσα” και από τα “πάνω”.

Από τότε μέχρι σήμερα χτίζονται πελώρια τείχη!

Τείχη πραγματικά... όπως αυτά στην Παλαιστίνη και το Μεξικό! Τείχη “αόρατα”, αλλά αδιαπέραστα για την πλειοψηφία της νεολαίας, όπως αυτά της ανασφάλειας και της φτώχειας! Σήμερα διχοτομούνται κράτη, όπως η Κύπρος!

Οι αντεπαναστατικές ανατροπές έφεραν τους λαούς αυτών των χωρών αντιμέτωπους με άγνωστα - μέχρι τότε - γι' αυτούς προβλήματα: ανεργία, φτώχεια, μετανάστευση, εμπορευματοποιημένη υγεία και παιδεία, κοινωνικός αποκλεισμός, πορνεία, ναρκωτικά. Άκρα και σήμερα σε έρευνες που διεξάγονται σε αυτές τις χώρες η πλειοψηφία απαντά πως “ήταν καλύτερα με τον Σοσιαλισμό”!

Η ανατροπή του σοσιαλισμού απελευθέρωσε... τους εκμεταλλευτές. Αυτοί απολαμβάνουν πλούτη και μία παραδεισείνια ζωή που τα κερδίζουν από τη φτώχεια, την ανεργία, τους τσακισμένους μισθούς και τα ανύπαρκτα δικαιώματα του λαού και της νεολαίας. Η ανατροπή του σοσιαλισμού έφερε νέο γύρο ιμπεριαλιστικών πολέμων σαν αυτούς που σήμερα διεξάγονται στη Συρία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν κ.α. Αποθέρασυνε το NATO, τις ΗΠΑ, την ΕΕ (τότε ΕΟΚ), τους ιμπεριαλιστές, που πριν ήξεραν πως είχαν έναν ισχυρό αντίπαλο, που αποτελούσε ταυτόχρονα για τους λαούς ισχυρός σύμμαχος στην πάλη ενάντια στους άδικους, ιμπεριαλιστικούς πολέμους: τη Σοβιετική Ένωση και τις σοσιαλιστικές χώρες.

Όσο κι αν πυροβολούν το παρελθόν, δεν μπορούν να σκοτώσουν το μέλλον!

Η ΕΕ, το NATO, οι ΗΠΑ, οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους, κάθε είδους παπαγάλος του συστήματος, μαζί και οι ναζιστές, πανηγυρίζουν για τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την ανατροπή του σοσιαλισμού. Όμως οι λαοί δεν έχουν πει την τελευταία τους λέξην. Θα την πουν κάνοντας οριστικό παρελθόν το βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα, οικοδομώντας μία νέα κοινωνία, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τον Σοσιαλισμό. Αξιοποιώντας την πείρα από τις χώρες που οικοδόμησαν τον Σοσιαλισμό των 20^ο αιώνα, μαθαίνοντας από το λάθο που έγιναν σε αυτήν την πρώτη προσπάθεια του ανθρώπου να καταργήσει την εκμετάλλευση, αξιοποιώντας ότι έχει καταφέρει σήμερα ο εργαζόμενος άνθρωπος στην επιστήμη, την τεχνολογία, την παραγωγή. Σε αυτόν τον αγώνα χτυπάει η καρδιά του μέλλοντος και του δίκιου. Εδώ είναι η θέση κάθε νέου και νέας που θέλει να ζήσει με αξιοπρέπεια και σύγχρονα δικαιώματα.

Οι καταπιεστές ξέρουν πως όσα εκατομμύρια και αν ξοδέψουν για αντικομμουνιστική προπαγάνδα, όσα μέτρα καταστολής κι αν εφαρμόσουν ενάντια στην κομμουνιστική ιδεολογία και στα Κομμουνιστικά Κόμματα, η αλήθεια είναι μία: “κι όμως γυρίζει”...

Ο Σοσιαλισμός είναι το μέλλον!

Με το KKE και την KNE στον αγώνα για τη ζωή που μας αξίζει!